

Всѣки човѣкъ иска да има нѣкакъвъ златенъ предметъ като украшение. Ако не може да носи златно украшение, добре е да носи златенъ наполеонъ въ джоба си. Любовта на човѣка къмъ златото е естественъ стремежъ, който е вложенъ въ него като вътрешенъ импулсъ къмъ благородство. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не обича златото.

И тъй, златото е необходимъ елементъ при възпитанието на човѣка. Обаче, това не значи, че цѣлъ животъ човѣкъ трѣбва да придобива злато. Щомъ придобие нужното количество злато, човѣкъ започва да търси други елементи. Човѣшкиятъ организъмъ се нуждае отъ различни елементи, а не само отъ злато. Ако организъмътъ придобива само единъ елементъ, човѣкъ дохожда до еднообразие, което убива. Изобщо, човѣкъ трѣбва да се пази отъ еднообразието въ живота. Като дойде до еднообразието, и богатиятъ се отказва отъ богатството си. Когато човѣкъ преяде, и най-приятната храна произвежда въ него тягостно състояние, вследствие на което стомахътъ му се отказва да приема тази храна. Човѣкъ се нуждае отъ разнообразна храна.

Въ бждеще, при самовозпитанието, човѣкъ трѣбва да има предъ видъ, какви елементи да внесе въ организма си. Той трѣбва да знае, въ какво количествено отношение се намиратъ тия елементи единъ къмъ другъ, за да не внесе нито единъ отъ тѣхъ въ по-голъмо количество, отколкото е нужно. Дойдете ли до златото,